

# Na památku kronšadtské vzpoury

Nestor Machno

10. březen 1926

Sedmý březen je pochmurným dnem po všechny námezdně pracující „Svazu sovětských socialistických republik“, kteří se ať již přímo či nepřímo zúčastnili událostí proběhnuvších onoho dne v Kronštadu. Přípomínka tohoto výročí je stejně bolestná i pro námezdně pracující všech ostatních zemí, protože vyvolává vzpomínky na to, co svobodní pracující a námořníci z Kronštadu požadovali po svém Rudém vrahovi, „Ruské komunistické straně“ a její loutce, „sovětské“ vládě, zcela zaneprázdněné rdoušením ruské revoluce.

Kronštadt požadoval, aby tito nájemní zabijáci ve službách státu vrátili pracujícím měst i venkova vše, co jim právem patří, neboť právě pracující provedli revoluci. Povstalci z Kronštadu trvali na praktickém uplatnění základů Říjnové revoluce.

„Svobodně volené sověty, svobodu slova pro dělníky i rolníky, anarchisty a levé esery.“

Ruská komunistická strana pohlížela na Kronštadt jako na jasné ohrožení svého mocenského monopolu v zemi a skrýváje svoji zbabělou tvář vraha pod maskou revolucionáře a přítele lidu, prohlásila svobodné námořníky a dělníky z Kronštadu za kontrarevolucionáře a vyslala na ně desítky tisíc svých poslušných žalařníků a otroků: Čekisty, Kursanty (důstojnické kadety Rudé armády – pozn. Alexandre Skirda), členy Strany... aby zmasakrovali povstalce z Kronštadu, statečné bojovníky a revolucionáře, jejichž jedinou vinou bylo pobouření nad lhaním a zbabělostí Ruské komunistické strany, která zadupala do země práva námezdně pracujících a revoluci.

V 6 hodin 45 minut ráno sedmého března 1921 byl na Kronštadt vypuštěn uragán dělostřelecké palby. Kronštadt se přirozeně a nevyhnutelně bránil. Bránil se nikoli jen ve jménu svých požadavků, ale i jménem ostatních námezdně pracujících, bojujících za svá revoluční práva, svévolně pošlapaná bolševickou vládou.

Ozvěna výstřelů z Kronštadu se rozlehla celým zotročeným Ruskem, které bylo připraveno podpořit tento spravedlivý a hrdinský boj, ale naneštěstí již nebylo schopno tak učinit. Bylo odzbrojeno, neustále vykořisťováno a spoutáno trestnými oddíly Rudé armády a Čeky, speciálně vytvářenými, aby zlomily svobodného ducha a svobodnou vůli země.

Je těžké odhadnout ztráty kronšadtských povstalců a tupých mas vojáků Rudé armády, ale můžeme si být jisti, že dohromady se jednalo o více než deset tisíc mrtvých. Většinou to byli dělníci a rolníci, ti samí lidé, které Lžiistrana zneužila k uchopení moci poté, co je podvedla příslibem lepší budoucnosti. Použila je výlučně ve prospěch svých stranických zájmů, aby rozšířila a upevnila svoji všemocnou nadvládu nad ekonomickým a politickým životem země.

Kronštadt bránil proti bolševické oligarchii to nejlepší z boje dělníků a rolníků za Ruskou revoluci. Z tohoto důvodu se oligarchové rozhodli lidi z Kronštadu zlikvidovat, některé ihned po svém vítězství a zbytek v kobkách a kriminálech zděděných po carském a buržoazním režimu. Pokud pochopíte tato slova, 7. březen budete pokládat za vskutku nesmírně bolestné výročí pro námezdně pracující celého světa. Památka kronšadtských revolucionářů padlých v boji, i těch, kteří shnili zaživa v bolševických žalařích, tak sedmého března neožívá pouze pro ruské námezdně pracující. Nechci však zakončit tento článek v plačtivém tónu: kromě vzpomínkových akcí na sedmého března by námezdně pracující všech zemí měli pořádát na všech místech protestní shromáždění proti zvěrstvům páchaným Ruskou komunistickou stranou na revolučních dělnících a námořnících v Kronštadu a požadovat propuštění těch, kteří do dnešního dne živoří v bolševických vězeních a jsou internováni v koncentračních táborech ve Finsku.

Nestor Machno  
Na památku kronšadtské vzpoury  
10. březen 1926

<https://www.nestormakhno.info/czech/boiproti/pamatku.htm>  
„Dělo truda“, str. 3-4

**[anarchistickaknihovna.org](http://anarchistickaknihovna.org)**